

2.

*A pókok lakta kisszoba mellett
rövid beugró, és helyén a hűtőszekrény,
itt hűtöttük le eddigi éveinket,
s itt melegítjük fel a hátralékot.
Vigyázz magatokra! Oké, vigyázok.*

3.

*Ez a lakás még az anyámé volt.
Ebben a lakásban élt és fázott
télen, és egy nyáron meg elvált
tőle az apám. Gyerekként megvárt
az iskola előtt.
Aztán meghalt karácsonykor '95-ben,
egy hideg délelőtt.*

4.

*Házasságnak hívjuk az összetartást,
s ez úgy néz ki az állatvilágban,
hogy rágom a szám, és néha egymást.
Nem rég megálltam
a réz fűtőcsövek között,
s valamit magyaráztam. Semmi lényegest.
Összetört
üveglapok közt a Mennyek kapuja kinyílt.
Égi bolt. Nyitva reggel nyolctól este tízig.*

ORCSIK ROLAND

Kőfagy

*A faluvégi temetőben
jobbra-balra dőltek a sírok.
Meggyűrődött alattuk
a földtakaró,
mintha forgolódnának
álmaikban a holtak.
Némelyik sír előre görnyedt,
szinte már kibukott.
Pingvinek – mondtad,*

*s tipegtél, mint a jégmadarak.
Nem mozdultak
a kőből faragottak.
Pusztában ragadt pingvinek.*

Kilátó

*A csupasz zászlórudak,
mint rozsdás injekciós tűk,
a derűs égbe döfnek.
Szocreál narkó:
fehér márványból a folyóba lőtt áldozatok emlékműve.
A vastag csíkokra vágott,
repedező márványtömbök
a kilátótól a partig nyúlnak.
Dermedt patakok.
A vörös kikopott a párt csillagából
és a nevekből.
Egyik sem ismerős.
A szerelmeseké sem
a telefirkált betonfalon.
Néhányból csak fakó betű maradt.
Elővettem a filcet,
kettőnkkel pótoltam
a hiányzókat.
A folyóra néztem:
a lassú hullámok áthúzták
egymás sorait.*

